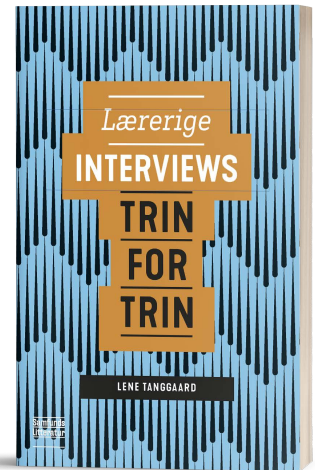

Samfunds litteratur

Kapitel 2 - Hvad er et interview, og hvornår skal du interviewe?

Hvad er et interview særligt velegnet til, og hvilke begrænsninger er der?

Hvad er et interview særligt beregnet til, og hvor har det sine fordele og sine begrænsninger? Det skal man naturligvis vide, inden man kaster sig over at interviewe.

Det er oplagt at sammenligne interviews og spørgeskemaer i første omgang. Mens et spørgeskema fx er velegnet til at teste eksisterende viden og til at spørge mange folk på en gang om noget, så er et interview det oplagte valg, når man gennem samtale ønsker at opnå viden om, hvordan en eller flere interviewpersoner oplever noget og hvilken mening og betydning, de tillægger dette. Interviewet har den fordel, at det kan give interviewerens mulighed for sammen med den interviewede at variere spørgsmålene og fleksibelt tilpasse dem den samtale, der føres af begge parter. Enhver god undersøgelse er naturligvis afhængig af, at man finder et instrument, der kan måle eller undersøge genstanden for undersøgelsen.

Interviewets fleksibilitet er i den forbindelse en forudsætning for at kunne forstå og lytte til det andet menneske, man har sat i stævne. Samtalen ville blive sært mekanisk, hvis det ikke lod sig gøre, og det er derfor variationsmuligheden og samtalens kreativitet, der gør interviewet til en potentiel valid kilde til ny viden, mens man skal søge andre metoder, hvis man vil spørge mange mennesker om præcist det samme uden at se dem i øjnene imens.

Begge metoder og praksisser kan være det rigtige at kaste sig over, alt afhængig af den viden, man søger at opnå. Spørgeskemaer har netop den fordel, at man kan komme ud til mange respondenter med præcist identiske spørgsmål, og på den måde kan man konkludere noget om, hvor mange, der mener noget bestemt om noget bestemt. Et interview er derimod velegnet til at gå i dybden med et fælles tema, hvor interviewpersonen kan få lejlighed til at påvirke det, der tales om, og hvor samtalen kan drejes i den retning, som giver mening for interviewpersonen samtidig med, at interviewereren sørger for, at samtalen kommer omkring det tema eller det forskningsspørgsmål, som er undersøgelsens udgangspunkt.

I et interview kan man være nysgerrig på lige præcis det, som interviewpersonen er optaget af, og man kan tilmed blive, måske endda glædeligt overrasket undervejs over at opdage noget i interviewpersonens fortælling, som man som forsker eller interviewer ikke har tænkt over på forhånd og måske slet ikke har haft mulighed for at tænke over, fordi forståelseshorisonten for dette ikke har været til stede. Man kan selvfølgelig også sammenligne interviewet med andre forskningsmetoder. Observationer giver fx, med deltagelse af varierende grad, mening når man har brug for at vide, hvordan folk handler og agerer i en praksis, og hvor man således ikke alene er interesseret i, hvad de fortæller om denne praksis.

En workshop eller aktionsforskning kan være relevant, når man ønsker at studere, hvad der sker, når man sætter bestemte forandringer i værk med henblik på at forstå verden gennem disse initierede forandringer, og det samme kan man sige om eksperimentet, der både kan være naturligt forekommende eller kunstigt igangsat med henblik på, under kontrollerede omstændigheder, at undersøge, hvordan bestemte forhold virker ind på hinanden.